

χικῆς Σχολῆς τῷ 1759¹, ὕστερον δὲ Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος, πλείστα καὶ πλείστου λόγου ἀξία συγγραφᾶς, ἀναμωφωτῆς τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας γενόμενος², πλείστα δὲ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τοῖς ὁμογενέσιν ὠφέλιμος³. Τούτου δ' ἐφάμιλλος τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν σύγχρονος καὶ φίλος ἐγένετο Νικηφόρος ὁ Θεοτόκης, Κερκυραῖος, ἐν Κερκύρᾳ ὑπὸ Ἱερεμῖα τῷ Καθβαδίᾳ⁴ παιδευθεὶς, ὕστερον δὲ ἐν Παταβίῳ τελειοποιηθεὶς, διδάξας ἐν Κερκύρᾳ (1762) μαθηματικὰ καὶ φυσικὴν, Σχολάρχης ἀναδειχθεὶς τῆς ἐν Ἰασιῷ Αὐθεντικῆς Σχολῆς, τελευταῖον δὲ ἐν Ῥωσσίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος, πρῶτον μὲν Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος, εἶτα δὲ Ἀστραχανίου καὶ Σταυρουπόλεως· ἀνὴρ ἐγκρατέστατος τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν, Ἰταλικὴν, Γαλλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Ῥωσσικὴν, ῥήτωρ γλαφυρώτατος, θεολόγος σοφώτατος καὶ ἄριστος μαθηματικός⁵. Μετ' αὐτοῦς Α. ὁ Βονδιόλης, Ἀντώνιος Σπίνολας ἱεροδιδάσκαλος (1763)⁶, Σπυρίδων Σπίνολας (1770⁷, Σπυρίδων ὁ Κοντὸς (1800), συγγραφεὺς πολυτόμου Γενικῆς Ἱστορίας⁸, ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης ὁ Καποδίστριας, ἰατρός καὶ πολιτικός ἐν Ῥωσσίᾳ ἐμπειρότατος, τελευταῖον δὲ *Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος* ἀναδειχθεὶς (1828—1832)⁹, καὶ ἔτεροι.

Ἡ Ἐπτάνησος κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς 17^{ης} ἔκατ. δὲν ἔμεινεν ἀμέτοχος τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν. Ὅτε ἡ Κέρκυρα ὑπέκυψεν εἰς τὸν Ναπολέοντα, συνέστη τῷ 1802 ἡ *Ἐταιρία τῶν Φίλων*¹⁰, τῷ δὲ 1803 ἐσχολάρχει αὐτόθι ὁ ἐκ Πάργης Ἀνδρέας ἱερεὺς ὁ Ἰδρωμένος¹¹

(1) Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς κτλ. ἐν τῷ Περιοδικῷ σελ. 294.

(2) Βρετοῦ Β', 254.

(3) Βρετοῦ Β', 247—.

(4) Βρετοῦ Α', 498.

(5) Βρετοῦ Α', 498.

(6) Σ. Ἄρ,

(7) Μελετίου Ἐκκλ. Ἱστορ. Δ', 224.

(8) Βρετοῦ Β', 280.

(9) Ἐπιστολαὶ Α. Καποδίστρια ὑπὸ Στεφανίτση Λευκαδίου.

(10) Πανδ. Η', 367.

(11) Π. Ἀραβ. Χρονογραφ. Ἠπειροῦ Β', 207.

